

ΙΕΡΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ
ΑΦΙΔΝΑΙ ΑΤΤΙΚΗΣ

Οί Άγιοι Άγγελοι στὴν ζωὴ μας

13

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
8η Νοεμβρίου 2023

ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΕΝΕΚΑ
Πρὸς Οἰκοδομὴν καὶ Παραμυθίαν

■ Ἐλπιδοφόρα καὶ σωτήρια ἡ παρουσία τους

Τὸ ἔργο τῶν Ἀγγέλων γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν Θεὸ*

Ο Θεὸς εἶναι ὁ Δημιουργὸς ὅλης τῆς κτίσεως, τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὄρατοῦ καὶ ἀοράτου, ὑλικοῦ καὶ πνευματικοῦ.

Στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως ὁμολογοῦμε: **«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ... δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο».** Πιστεύουμε, δηλαδή, ὅτι ὁ Πατὴρ δι' Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἐποίησε τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος. **Ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργήθηκαν καὶ οἱ Ἄγγελοι.**

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη, στὸ ὑπέροχο βιβλίον τοῦ Ἰὼβ ἀναφέρεται: **«Ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν Με φωνὴ μεγάλη πάντες Ἄγγελοι Μου»** (λγ' 7). **Ἐπομένως, οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι προϋπήρχαν τοῦ ὄρατοῦ κόσμου, ἀφοῦ δοξολογοῦν ἐκστατικοὶ καὶ ἔκθαμβοι τὴν δημιουργία. Ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας: «Ἐθου τῶν κτισμάτων Σου ἀρχὴν τῶν Ἀγγέλων τὴν ἀσώματον οὐσίαν, ποιητά».**

Κύριο ἔργο τους εἶναι ἡ ἀκατάπαυστη δοξολογία τοῦ Θεοῦ, [ἐφ' ὅσον εἶναι τὰ] ἀρχαιότερα καὶ τελειότερα λογικὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Εἶναι «λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν». Ἀναλαμβάνουν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὴν ὑψηλὴν διακονία στὰ γεγονότα τῆς Θείας Οἰκονομίας.

Κατὰ τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου (καλὸ ἄγγελμα), «Ἄγγελος Πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῃ τὸ Χαῖρε». Τὴν νύκτα τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως «ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. β' 13-14).

Τοῦ Κυρίου προσευχομένου στὸν κῆπο τῆς Γεσθημανῆς, λίγο πρὶν τῶν Ἀχράντων Παθῶν Του καὶ ἐν ἀγωνίᾳ γενομένου, «ᾤφθη Αὐτῷ Ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων Αὐτόν» (Λουκ. κβ' 43). Καὶ στὸ κοσμοσωτήριο θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου οἱ Ἄγγελοι παρόντες, ἀναγγέλλουν τὸ γεγονὸς στὶς ἔμφοδες Μυροφόρους: **«Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς (ταῖς Μυροφόροις) ἐν αἰσθήσεσι ἀστραπτούσαις... μὴ**

φοβεῖσθε ὑμεῖς... οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη...» (Λουκ. κδ' 4-6).

Στὴν Ἁγία Γραφή, στοὺς Βίους τῶν Ἁγίων μας καὶ σὲ ὅλη τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία ἡ παρουσία τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ ἡ φροντίδα τους γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἰδιαίτερα εὐεργετικὴ, συγκινητικὴ καὶ ἀγαπητικὴ. Ἐκτελοῦν μὲ περισσὴ προθυμία καὶ χαρὰ τὰ συντείνοντα στὴν σωτηρία τῶν ἀνθρώπων θεῖα προστάγματα καὶ πανηγυρίζουν στὸν Οὐρανὸ «ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι» (Λουκ. ιε' 7-10). Διδάσκουν, ἐπιμελοῦνται, φυλάττουν, παρηγοροῦν, ἐνισχύουν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ στὸν ἀγῶνα τους, ἀλλὰ καὶ τιμωροῦν παιδαγωγικὰ τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἁμαρτωλοὺς πρὸς σωτηρίαν τους.

Ἡ Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας διδάσκει, ὅτι κάθε Χριστιανὸς ἔχει ἓνα προσωπικὸ Φύλακα Ἄγγελο, χαρισμένο στὸν καθένα μας κατὰ τὸ ἅγιο Βάπτισμά μας. Εἶναι ὁ πιὸ πιστὸς μας φύλακας, ὁ πιὸ στοργικὸς μας ἀδελφὸς καὶ ἔνθεος συμπαραστάτης στὸν ἀγῶνα μας. Αὐτὸς καὶ θὰ παραδώσει τὴν ψυχὴ μας στὰ χέρια τοῦ Δημιουργοῦ μας, ἂν ἐμεῖς τοῦ τὸ ἐπιτρέψουμε.

Σήμερα, πού ἡ λατρεία τοῦ σατανᾶ ἔχει πάρει διαστάσεις ἀνεξέλεγκτες· σήμερα πού οἱ καταστροφικὲς παραθηρησκεῖες συλλαμβάνουν στὰ δίκτυα τους χιλιάδες θύματα· σήμερα πού ὁ κόσμος ἐπαπειλεῖται ἀπὸ μία ἐνδεχόμενη πυρηνικὴ ἢ οἰκολογικὴ καταστροφὴ τοῦ πλανήτη μας καὶ πού τὸ ἄγχος τοῦ αὔριο καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ θανάτου πνίγει τὸν ἄνθρωπο, ἡ ἐλπιδοφόρα καὶ σωτήρια παρουσία τῶν Ἁγίων Ἐπουρανίων Δυνάμεων εἶναι φῶς στὴν ζωὴ μας, ἀλλὰ καὶ πρόκληση καὶ πρόσκληση γιὰ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Ἀπὸ μᾶς ἐξαρτᾶται ἂν θὰ ἀπογοητεύσουμε ἢ θὰ χαροποιήσουμε τοὺς Ἁγίους Ἀγγέλους.

* * *

Οἱ Ἄγγελοι παρουσιάζονται μὲ μορφή καὶ φωνὴ ἀνθρώπου καὶ μάλιστα εὐσταλοῦς νεανία, γιὰ τὴν καθοδήγηση καὶ ἐξυπηρέτηση τῶν ἀνθρώπων: ὁ Ραφαὴλ στὸν Τωβία, ὁ Μιχαὴλ στὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ὁ Γαβριὴλ στὸν Ζαχαρία καὶ τὴν Ἵπεραγία Θεοτόκο κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της, ὁ ἄγνωστος Ἄγγελος στοὺς ποιμένες τῆς Βηθλεέμ, τὸ «πλῆθος στρατιᾶς οὐρανοῦ» κατὰ τὴν νύχτα τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, «αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων

δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 6' 13-14).

■ **Παρόμοια**, καὶ κατὰ τὴν Ἀνάσταση, Ἄγγελοι παρουσιάζονται δίπλα στὸν Τάφο τοῦ Ζωοδότου, γιὰ νὰ ἀναγγεῖλουν τὴν Ἀνάστασή Του στὶς Μυροφόρες, καὶ Ἄγγελοι πάλι κατὰ τὴν Ἀνάληψη στὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, γιὰ νὰ γνωρίσουν στοὺς Μαθητὲς καὶ Ἀποστόλους τοῦ Κυρίου ὅτι πάλι, μὲ τὴν ἴδια δόξα τῆς Ἀνάληψής Του, θὰ ἔρθει ὁ Κύριος Ἰησοῦς, Κριτὴς τῶν ζώντων καὶ τῶν κεκοιμημένων. **Καὶ** σὲ πολλὰ ἄλλα ἱερὰ πρόσωπα Ἄγγελοι παρουσιάζονται ὡς προστάτες καὶ ὑπερασπιστὲς τους.

■ **Ἐπίσης**, εἶναι σταθερὸ δίδαγμα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Ἁγία Γραφή, ὅτι κάθε πιστὸς ἔχει καὶ τὸν Ἄγγελο Φύλακά του. **Καὶ** ὄχι μόνον κάθε ἄνθρωπος καὶ μάλιστα Χριστιανός, ἀλλὰ καὶ κάθε πόλη καὶ χώρα.

Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι καθημερινὴ δέηση τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς τὸν Θεὸ Πατέρα νὰ δίνει στὸν καθένα μας **«Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν».**

■ **Δὲν** πρέπει νὰ παραλειφθεῖ καὶ ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ Κύριος στὰ Ἱερὰ Εὐαγγέλια: **«χαρὰ γίνεται (ἐν τῷ οὐρανῷ) ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι»** (Λουκ. 15' 10).

■ **Ἀκόμη**, οἱ Ἄγγελοι τῶν μικρῶν παιδιῶν καὶ τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων βλέπουν διαρκῶς τὸ πρόσωπο τοῦ ἐπουρανοῦ Θεοῦ Πατρός: **«οἱ Ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρὸς Μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς»** (Ματθ. 18' 10).

Ἐπομένως, ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή προέρχεται ἡ ἀλήθεια γιὰ τὸν προσωπικὸ Φύλακα Ἄγγελο τοῦ καθενός μας.

Τὸ ἔργο τῶν Ἀγγέλων ὡς πρὸς τὸν Θεὸ εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερο καὶ τελειότερο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ κάνουν σὲ μᾶς. **Εἶναι** ἡ ἀκατάπαυστη δοξολογία, αἴνεση καὶ προσκύνηση τοῦ Θεοῦ Μεγαλείου, τῆς δόξας καὶ μακαριότητος τοῦ Θεοῦ. **Αὐτὸ** τοὺς καθιστᾷ μακάριους καὶ ἔνδοξους. **Ὅσο**, δηλαδή, περισσότερο βλέπουν καὶ κατανοοῦν καὶ ὑμνοῦν καὶ δοξάζουν οἱ Ἄγγελοι τὸ Μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ, τόσο καὶ ἀγιότεροι, πνευματικότεροι καὶ μακαριότεροι γίνονται κι αὐτοί, ὥστε τὸ ὑψιστὸ ἔργο τους νὰ συντελεῖ καὶ στὴν δική τους τελείωση καὶ δόξα καὶ λαμπρότητα.

(*) Περιόδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, ἀριθμ. 573 / Νοέμβριος 2023, σελ. 259-261. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.